

บทที่ ๓

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสัมพันธ์เปรียบเทียบ เพื่อศึกษาความต้องการค้านกิจกรรมและปฏิสัมพันธ์ของผู้สูงอายุกับบุคคลในสังคม ซึ่งมีวิธีการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาจากตำรา หนังสือ เอกสาร
2. การวิจัยภาคสนาม (Field Research) โดยใช้แบบสอบถามให้ผู้สูงอายุซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของประชากรที่ศึกษาเป็นผู้ตอบ

ทั้งนี้จะทำการศึกษาตามระเบียบวิธีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การทดสอบแบบสอบถาม
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีจำนวนประชากรผู้สูงอายุทั้งหมด รวมทั้งชายและหญิง 50,776 คน (ข้อมูลจากสำนักงานสถิติ จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. 2543) กระจายอยู่ตามเขตต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งแบ่งเป็น ๕ อำเภอ ๑ กิ่งอำเภอ ได้แก่ อัมกาบงพดี อัมกาบงบงบง อัมกาบงเมือง อัมกาบงประแวง อัมกาบงพระสมุทรเจดีย์ และกิ่งอำเภอบาง渺ชัย

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุโดยใช้สูตร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้นำมาโดยใช้วิธีการคำนวณจากสูตรต่อไปนี้
 (บุญชุม ศรีสะอุด . 2535: 38)

$$N = \frac{p(1-p)}{\frac{e^2}{Z^2} + \frac{p(1-p)}{n}}$$

เมื่อ N แทนจำนวนสมาชิก กลุ่มตัวอย่าง

P แทนสัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยกำหนดจะสุ่ม (.5)

Z แทนระดับความมั่นใจที่ผู้วิจัยกำหนดไว้มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความมั่นใจ 95%

E แทนสัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ (.05)

เมื่อแทนสูตร

$$N = \frac{(0.5)(1-0.5)}{\frac{(0.05)^2}{(1.96)^2} + \frac{(0.5)(1-0.5)}{50,776}}$$

$$N = \frac{0.25}{\frac{0.0025}{3.84} + \frac{0.25}{50,776}}$$

$$N = \frac{0.25}{0.000651 + 0.0000049}$$

$$N = \frac{0.25}{0.0006559}$$

$$N = 381.15$$

$$N = 381 \text{ คน}$$

จากการแทนสูตรจะคำนวณได้ก่อคุ่มตัวอย่างจำนวน 381 คน

การสุ่มเลือกอำเภอในจังหวัดสมุทรปราการ

สำนักสถิติ จังหวัดสมุทรปราการ ได้แบ่งเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการเป็น ๕ อัมเภอ กับอีก ๑ กิ่งอำเภอ ได้แก่ อัมเนกอบางพลี อัมเนกอบางบ่อ อัมเนกอมีอง อัมเนกอพระประแดง อัมเนกอพระสมุทร เขตชัย และกิ่งอำเภอบางเสาธง

สำหรับการลงเก็บข้อมูลในภาคสนาม ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม Cluster Sampling

โดยพิจารณาจากจำนวนประชากรของผู้สูงอายุ ในแต่ละอำเภอตามเกณฑ์ .5 โดยการเทียบ
หาสัดส่วน

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลผู้สูงอายุโดยเก็บจากทุกอัมเนกอโดยการเทียบสัดส่วน ซึ่งผลที่ได้ดัง
ตาราง

จำนวนผู้สูงอายุ	รวม	ชาย	หญิง	เทียบหาสัดส่วน		รวม
				ชาย	หญิง	
1. อัมเนกอมีอง	20,309	8,665	11,644	65	87	152
2. อัมเนกอบางบ่อ	5,934	2,623	3,311	20	25	45
3. อัมเนกอบางพลี	7,230	3,095	4,135	23	31	54
4. อัมเนกอพระประแดง	10,901	4,536	6,365	34	48	82
5. อัมเนกอพระสมุทรเขตชัย	3,937	1,623	2,314	12	17	29
6. กิ่งอำเภอบางเสาธง	2,465	1,054	1,411	8	11	19
รวม	50,776	21,596	29,180	162	219	381

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและบางส่วน
ปรับปรุงจากแบบวัดของผู้วิจัยท่านอื่น คือ ของพรพันธ์ กิ่งแก้ว ๒๕๓๘. และ ของสาขาวิชา ณ
ภูเก็ต ๒๕๔๓. เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะงานวิจัย ที่ฐานข้อมูลประชากรและแนวคิด
ในการวิจัย ประกอบไปด้วยแบบสอบถามและแบบวัด ๕ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปประกอบด้วย คำถ้าม จำนวน 16 ข้อ (ข้อ 1 - ข้อ 16) ข้อคำถ้ามจะเป็นการสอบถามในเรื่องที่เกี่ยวกับรายละเอียด ส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งของรายได้ ภาวะสุขภาพ ดุษภพภายใน ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย การประกอบอาชีพ รายได้ ฐานะการเงิน ภาวะสุขภาพ งานอดิเรก การเข้าเป็นสมาชิก หมู่บ้านผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 2 แบบวัดการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมของผู้สูงอายุ มีข้อคำถ้ามทั้งหมด 10 ข้อ ข้อ 17 - 26 เป็นคำถ้ามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย ข้อ 27 - 37 เป็นคำถ้ามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ ข้อ 38 - 49 เป็นคำถ้ามการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม

ส่วนที่ 3 แบบวัดการยอมรับภาวะถดถอยของผู้สูงอายุ มีข้อคำถ้ามจำนวน 10 ข้อ เป็นคำถ้ามเกี่ยวกับการยอมรับภาวะถดถอยของผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 4 แบบวัดสัมพันธภาพ มีข้อคำถ้ามจำนวน 34 ข้อ โดยข้อ 60 - 65 เป็นคำถ้ามวัดสัมพันธภาพด้านครอบครัว ข้อ 66 - 74 เป็นคำถ้ามวัดสัมพันธภาพด้านเครือญาติ ข้อ 75 - 81 เป็นคำถ้ามวัดสัมพันธภาพด้านกับเพื่อนบ้าน / เพื่อนสนิท ข้อ 82 - 86 เป็นคำถ้ามวัดสัมพันธภาพกับบุคคลในชุมชน ข้อ 87 - 93 เป็นคำถ้ามวัดสัมพันธภาพกับวัด / ศาสนสถาน

ส่วนที่ 5 แบบวัดความต้องการด้านกิจกรรมของผู้สูงอายุ มีข้อคำถ้ามจำนวน 21 ข้อ โดยข้อ 94 เป็นคำถ้ามวัดความต้องการกิจกรรมด้านอาชีวะบำบัด ข้อ 99 เป็นคำถ้ามวัดความต้องการกิจกรรมด้านการอ่านหนังสือ ข้อ 100 - 102 เป็นคำถ้ามวัดความต้องการกิจกรรมด้านการออกกำลังกาย ข้อ 103 - 109 เป็นคำถ้ามวัดความต้องการกิจกรรมด้านพุทธศาสนา ข้อ 110 - 112 เป็นคำถ้ามวัดความต้องการกิจกรรมด้านการ บำเพ็ญประโยชน์ ข้อ 95 - 98 , 113 เป็นคำถ้ามวัดความต้องการกิจกรรมด้านนันทนาการ

ผู้วิจัยได้แบ่งแบบวัดการศึกษาความต้องการกิจกรรมของผู้สูงอายุออกเป็น 2 ลักษณะ คือ เป็นคำถ้ามปลายเปิดให้ตอบความเป็นจริง และเป็นแบบวัด ความคิดเห็น ซึ่งในการศึกษา ครั้งนี้มีเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 มีคำถ้าม 16 ข้อ เป็นคำถ้ามในลักษณะมีคำตอบให้เลือก และบางคำถ้ามเป็นคำถ้ามปลายเปิดให้ตอบความเป็นจริง เช่น อายุ.....ปี

ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดการเปลี่ยนแปลงด้าน ร่างกาย จิตใจ และสังคม แบบวัดແร่วงออก เป็น 3 ส่วน แต่ละส่วนจะมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นระดับดังนี้

ค้านร่างกาย มีค่าความคิดเห็นเป็น 2 ระดับ คือ

เหมือนเดิม ให้คะแนน 0

แย่ลง ให้คะแนน 1

ค้านจิตใจ มีค่าความคิดเห็นเป็น 3 ระดับ คือ

เหมือนเดิม ให้คะแนน 1

~~มากขึ้น~~ ให้คะแนน 2

ไม่เคย ให้คะแนน 0

ค้านสังคม มีค่าความคิดเห็นเป็น 3 ระดับ คือ

เหมือนเดิม ให้คะแนน 1

น้อยลง ให้คะแนน 2

ไม่เคยมี ให้คะแนน 0

ส่วนที่ 3 เป็นแบบวัดการยอมรับภาวะถดถอย โดยประเมินค่าความคิดเห็นเป็น 3 ระดับให้คะแนนดังนี้

จริง ให้คะแนน 3

จริงบ้าง ให้คะแนน 2

ไม่จริง ให้คะแนน 1

ส่วนที่ 4 เป็นแบบวัดเกี่ยวกับสัมพันธภาพของผู้สูงอายุ ในส่วนที่ 4 นี้ แบบวัดสัมพันธภาพ
แบ่งเป็น 5 ส่วนย่อย แต่ละส่วนย่อย มีเกณฑ์การให้คะแนน เป็น 3 ระดับ จะให้คะแนนดังนี้

เป็นประจำ ให้คะแนน 3

บางครั้ง ให้คะแนน 2

ไม่เคย ให้คะแนน 1

ส่วนที่ 5 เป็นแบบวัดเกี่ยวกับความต้องการกิจกรรมของผู้สูงอายุในส่วนที่ 5 นี้ แบบวัดความ
ต้องการกิจกรรม แบ่งเป็น 6 ส่วนย่อย แต่ละส่วนย่อย มีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 3 ระดับ จะให้
คะแนนดังนี้

มาก ให้คะแนน 2

น้อย ให้คะแนน 1

ไม่ต้องการ ให้คะแนน 0

การแปลความหมายของคะแนน

การแปลความหมายผลข้อมูล การเปลี่ยนแปลงในชีวิต ภาวะสังคมอยู่ สัมพันธภาพ และความต้องการกิจกรรม ของผู้สูงอายุ ใช้เกณฑ์การใช้คะแนนสูงสุดของแบบวัดบนคะแนนต่ำสุดของแบบวัด หารด้วยจำนวนระดับที่ผู้วิจัยต้องการประเมิน ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

ร้อยละ 25.00 - 49.99	ระดับต่ำ
ร้อยละ 50.00 - 74.99	ระดับปานกลาง
ร้อยละ 75.00 - 100.00	ระดับสูง

3.3 การทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือได้ของแบบวัด

1. การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) เมื่อผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามแล้วได้นำไปปรึกษากับประธานกรรมการ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไข ในแบบสอบถามให้มีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test) ก่อนจะนำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้นำแบบทดสอบไปทดสอบ (Pre - Test) กับผู้สูงอายุในกลุ่มประชากรเดียวกันจำนวน 30 คน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในเนื้อหา และวัดถูกประสิทธิ์ของค่าตาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows หาค่า Alpha เพื่อทดสอบความเชื่อถือของแบบสอบถาม ซึ่งมีผลการทดสอบนี้ดังนี้

แบบสอบถาม	ทดสอบก่อน	ทดสอบหลัง
แบบวัดสัมพันธภาพในครอบครัว	.7256	.7723
แบบวัดสัมพันธภาพกับเครือญาติ	.9242	.8824
แบบวัดสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน / เพื่อนสนิท	.7658	.8647
แบบวัดสัมพันธภาพกับบุคคลในชุมชน	.5352	.8268
แบบวัดสัมพันธภาพกับวัด / ศาสนา	.9174	.8867

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยปรับແກ່ແບບສອນດາມຄ້ວຍຄົນເອງ ໂດຍວິທີເກັ່ນຕ້ວອຍໆແບບແນ່ງກາຣແກກຕາມເຫດອໍາເກອນທີ່ຕຸ້ມເດືອກ ໂດຍແກກທຸກອໍາເກອນ ມີຜູ້ຂ່າຍໃນກາຣເກັ່ນແບບສອນດາມ ອໍາເກອລະ 5 ຄົນ ໂດຍອອກເດີນສັນກາຍພື້ນຖານຈຸດໍາເກອນ ຕາມທີ່ສອນດາມທີ່ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ສາວສາຫະລະ ພະ ວັດ ຖຸນຍໍ ຂໍມຽນ ດຳລັກສົດ ດຳລາຄົດ ບ້ານເຮືອນ ທີ່ຜູ້ສູງຈາຍຢູ່ອ້າຫັນ ຈລ. ໂດຍກາຣສັນກາຍພື້ນຖານແບບສອນດາມ ແລ້ວຜູ້ເກັ່ນແບບສອນດາມເປັນຜູ້ບັນກຶກ ຈຳນວນແບບສອນດາມນີ້ທັງສັນ 384 ຊຸດ

ໃນກາຣເກັ່ນຂໍ້ມູນດີຮັງນີ້ ໃຊ້ເວລາໃນກາຣເກັ່ນຂໍ້ມູນທັງສັນປະມາຍ 4 ສັປປາທີ່ ໂດຍເຮັ່ມເກັ່ນຂໍ້ມູນດັ່ງແຕ່ວັນທີ 1 - 31 ຄຸດາຄົມ 2544 ແລະເກັ່ນໄດ້ກຽບຈຳນວນຕາມຈຳນວນກຸ່ມດັ່ງຕ້ວອຍໆທັງໝົດ

3.5 ກາຣວິເຄຣະໜໍແລະສົດີທີ່ໃຊ້ໃນກາຣວິເຄຣະໜໍ

ຂໍ້ມູນດີ່ໄດ້ຈຳກັດແບບສອນດາມຜູ້ວິຊ້ນໍາມາວິເຄຣະໜໍ ແລະປະ່ມວລຸດຂໍ້ມູນທາງສົດີຕ້ວງເກົ່າງ
ກອມພິວເຕີ່ ໂດຍໃຊ້ໂປຣແກຣມສໍາເລັດຮູ່ປໍາຫວັບກາຣວິຊ້ທາງສັງຄມຄາສຕິຣ (SPSS / PC (Statistical Package for the Social Science) ໂດຍໃຊ້ສົດີດັ່ງນີ້

1. ສົດີເຊີ່ງພຽບແຕ່ ເພື່ອໃຫ້ການລັກມະພິ່ນງານທີ່ໄວ້ໄປອອງກຸ່ມດັ່ງຕ້ວອຍໆທີ່ສຶກຍາ ໂດຍໃຊ້ຄ່າຮັບຊະ ແລະ ໃຊ້ ກ່າເຂົ້າລື່ບ (X) ໃນກາຣອົບນາຍຄວາມຕ້ອງກິຈກຽມຂອງຜູ້ສູງຈາຍ
2. ກາຣວິເຄຣະໜໍກວາມແປປຽນທາງເຕີບວາ ເພື່ອສຶກຍາປັ້ງຈີ້ທີ່ກຳໄໝໃຫ້ຜູ້ສູງຈາຍມີຄວາມຕ້ອງກິຈກຽມຕ່າງກັນ
3. ກາຣວິເຄຣະໜໍຄວບພຸດູແນບປົກດີ (Enter Regression Analysis) ເພື່ອສຶກຍາປັ້ງຈີ້ທີ່ມີ
ອີກຝຶກຄ່ອງຄວາມຕ້ອງກິຈກຽມຂອງຜູ້ສູງຈາຍ